

Rozważania Biblijne – 5 czerwca 2022

Pierwsze czytanie - z Dziejow Apostolskich 2,1-11

Kiedy nadszedł dzień Pięćdziesiątnicy, znajdowali się wszyscy razem na tym samym miejscu. Nagle spadł z nieba szum, jakby uderzenie gwałtownego wiatru, i nappełnił cały dom, w którym przebywali. Ukazały się im też języki jakby z ognia, które się rozdzielały, i na każdym z nich spoczął jeden. I wszyscy zostali nappełnieni Duchem Świętym, i zaczęli mówić obcymi językami, tak jak im Duch pozwalał mówić. Przebywali wtedy w Jerozolimie pobożni Żydzi ze wszystkich narodów pod słońcem. Kiedy więc powstał ów szum, zbiegli się tłumnie i zdumieli, bo każdy słyszał, jak przemawiali w jego własnym języku. Pełni zdumienia i podziwu mówili: "Czyż ci wszyscy, którzy przemawiają, nie są Galilejczykami? Jakżeż więc każdy z nas słyszy swój własny język ojczysty? – Partowie i Medowie, i Elamici, i mieszkańcy Mezopotamii, Judei oraz Kapadocji, Pontu i Azji, Frygii oraz Pamfilii, Egiptu i tych części Libii, które leżą blisko Cyreny, i przybysze z Rzymu, Żydzi oraz prozelici, Kreteńczycy i Arabowie – słyszymy ich głoszących w naszych językach wielkie dzieła Boże

« ...Partowie i Medowie, i Elamici, i mieszkańcy Mezopotamii, Judei oraz Kapadocji, Pontu i Azji, Frygii oraz Pamfilii, Egiptu i tych części Libii, które leżą blisko Cyreny, i przybysze z Rzymu, Żydzi oraz prozelici, Kreteńczycy i Arabowie... »

- Jesteśmy w Jerozolimie. Zbliża się żydowskie święto Szawuot...do Jerozolimy przybywają tysiące pielgrzymów ze wszystkich stron świata.
- W starożytnym Izraelu, w czasach istnienia Świątyni, każdy dorosły mężczyzna musiał trzy razy w roku przybyć do Jerozolimy, by „stawić się przed obliczem Wiekuistego”. Święto to bywa również nazywane Świętem Tygodni (po hebrajsku Szawuot to właśnie tygodnie). Ponieważ Pesach i Szawuot dzieli dokładnie siedem tygodni, podczas których codziennie po zachodzie słońca liczy się omer (biblijna miara objętości zboża) na pamiątkę okresu żniw oraz ofiarowania snopów zboża w Świątyni Jerozolimskiej. Pięćdziesiątego dnia składano w ofierze dwa bochenki chleba. Mimo że na początku święto miało charakter typowo rolniczy, mędrcy nadali mu duchowy wymiar. Przede wszystkim zwrócono uwagę, że dokładnie po pięćdziesięciu dniach od wyjścia z Egiptu, Mojżesz otrzymał kamienne tablice z przykazaniami na górze Synaj. To symboliczne przejście całego narodu na inny poziom duchowy. O ile wyjście z Egiptu było uzyskaniem tak bardzo upragnionej po latach niewoli wolności, tak otrzymanie Tory było wzmocnieniem i ponownym wyróżnieniem Izraela jako narodu wybranego, który wziął na siebie jarzmo Tory. Według tradycji w Szawuot, Mojżesz otrzymał zarówno Torę Pisaną i Ustną, a twierdzenie to ma swoje źródło we fragmencie Księgi Wyjścia (Szmot):
„I rzekł Wiekuisty do Mojżesza: Podejź ku Mnie na górę, i zostań tam; a dam ci tablice kamienne z nauką i przykazaniami, które napisałem, aby nauczać ich”. (Wyj 24:12).
- Kamienna tablica symbolizuje Torę Pisaną, natomiast przykazanie to Tora Ustna.
- Dla Apostołów, którzy wszyscy są Żydami z urodzenia, zbliżające się święto Szawuot jest wyjątkowe. Niedawno bo pięćdziesiąt dni wcześniej przeżyli Paschę Jezusa – Jego Meke i zmartwychwstanie...jednak nikt z nich nie spodziewa się tego, co się wydarzy tym razem, a co ich całkowicie przerosnie !

W czytany dziś fragmencie Dziejów Apostolskich, **Lukasz nawiązuje do trzech czytan ze Starego Testamentu, opowiadających o trzech ważnych zdarzeniach z historii narodu wybranego :**

1. Dar Dziesięciu Przykazań na górze Synaj :

- « *Trzeciego dnia rano rozległy się grzmoty z błyskawicami, a gęsty obłok rozpostarł się nad górą i rozległ się głos potężnej trąby, tak że cały lud przebywający w obozie drżał ze strachu. Mojżesz wyprowadził lud z obozu naprzeciw Boga i ustawił u stóp góry. Góra zaś Synaj była cała spowita dymem, gdyż Pan zstąpił na nią w ogniu i unióśł się dym z niej jakby z pieca, i cała góra bardzo się trzęsła. Głos trąby się przeciągał i stawał się coraz donośniejszy. Mojżesz mówił, a Bóg odpowiadał mu wśród grzmotów... » (Wyj 19, 16-19)*

- W ten sposób Łukasz tłumaczy, że tym razem święto Szawuot jest czymś więcej niż dotychczasowe, że przerasta wymiar tradycyjnego święta pielgrzymkowego : że tym razem Jerozolima stanie się nowym Synajem. Niegdyś na Synaju Bóg dał swemu ludowi Prawo Dziesięciu Przykazań (które są jedyną drogą do wolności i szczęścia), tym razem, da mu Swego Ducha. Odtąd Jego Prawo będzie zapisane nie tylko na kamiennych tablicach ale też w sercach ludzi.

- **« I dam wam serce nowe i ducha nowego tchnę do waszego wnętrza, odbiorę wam serce kamienne, a dam wam serce z ciała. Ducha mojego chcę tchnąć w was i sprawić, byście żyli według moich nakazów i przestrzegali przykazań, i według nich postępowali. Wtedy będziecie mieszkać w kraju, który dałem waszym przodkom, i będziecie moim ludem, a Ja będę waszym Bogiem. »** (Ez 36, 26-28)

2. Proroctwo Joela

« I wyleję potem Ducha mego na wszelkie ciało, a synowie wasi i córki wasze prorokować będą, starcy wasi będą śnili, a młodzieńcy wasi będą mieli widzenia. Nawet na niewolników i niewolnice wyleję Ducha mego w owych dniach. I uczynię znaki na niebie i na ziemi: krew i ogień, i słupy dymne. » (Jl 3, 1-3)

«Przebywali wtedy w Jerozolimie pobożni Żydzi ze wszystkich narodów pod słońcem... wszyscy zostali napełnieni Duchem Świętym, i zaczęli mówić obcymi językami, tak jak im Duch pozwalał mówić... »

- Dla Łukasza ci pobożni Żydzi symbolizują całą ludzkość, dla której właśnie wypełnia się proroctwo Joela.

3. Wieża Babel

To, co się stało na wieży Babel, można przedstawić w dwóch aktach :

- 1) Wszyscy ludzie mówili w tym samym języku. Pewnego dnia postanowili wybudować miasto i wieżę sięgającą do nieba. Praca ta wymagała ogromnego zaangażowania wszystkich.
- 2) Bóg interweniuje mieszając ich języki i rozprasza ich po całej ziemi : w ten sposób zapobiega jednorodności myśli ludzkiej, która nie ma nic wspólnego z jednością. Bowiem prawdziwa jedność może mieć miejsce wyłącznie gdy zachowana jest różnorodność.

W przypowieści o wieży Babel, naród wybrany poznaje różnorodność. Natomiast dzięki Zesłaniu Ducha Świętego, poznaje czym jest jedność w różnorodności...

PSALM 104, 1.24, 29-30, 31.34

*Błogosław, duszo moja, Pana,
o Boże mój, Panie, Ty jesteś bardzo wielki.
Jak liczne są dzieła Twoje, Panie,
ziemia jest pełna Twych stworzeń.*

*Gdy odbierasz im oddech, marnieją
i w proch się obracają.
Stwarzasz je napętlając swym duchem
i odnawiasz oblicze ziemi.*

*Niech chwała Pana trwa na wieki,
niech Pan się raduje z dzieł swoich.
Niech miła Mu będzie pieśń moja,
będę radował się w Panu.*

- Psalm 104 składa się z 35 wersetów, z których każdy jest uwielbieniem Boga w Jego stworzeniu.

Ludy pochodzące z różnych cywilizacji, pisały poematy wyrażające podziw dla piękna natury. W XIV wieku pne, gdy naród wybrany przebywał w niewoli w Egipcie, słynny był poemat napisany przez Faraona Amenofisa IV : był to hymn na cześć boga-słońce. Jest bardzo prawdopodobne, że naród wybrany dobrze znał ten poemat.

- Słownictwo tego poematu jest podobne do tego, które czytamy w psalmie 104.

Jednak najbardziej interesujące są różnice między tymi dwoma dziełami: wskazują one bowiem na ślady Objawienia się Boga ludowi Izraela.

1. Bog jest Bogiem Jedynym.

- Zatem słońce nie może być bogiem!
- W księdze Rodzaju, w opisie stworzenia słońce i księżyc mają swoją funkcję – oświetlają ziemię.
  - *« Tyś stworzył księżyc, aby czas wskazywał; słońce poznało swój zachód. » (w. 19)*
- Bog jest tu przedstawiony jako wspaniały, zwycięski król, pełen majestatu.

« Boże mój, Panie, jesteś bardzo wielki! »

- *« Wielkim »* nazywano wówczas króla powracającego ze zwycięskiej wojny.
- W psalmie 104 Bog wielokrotnie jest przedstawiany jako jedyny Pan stworzenia, tego, co na ziemi, w niebie i w morzu.

2. Stworzenie jest dobre.

- « *i Bog widział, że było dobre...* »

« Niech znikną z ziemi grzesznicy i niech już nie będzie występnych! Błogosław, duszo moja, Pana! » (W. 35)

- tymi słowami kończy się psalm 104

- Ludzie Starego Testamentu wiedzieli, że zło nie jest dziełem Boga, nie pochodzi od Niego gdyż całe Stworzenie jest dobre. Wierzyli, że pewnego dnia zwycięski Król pokona wszelkie zło...

3. Dzieło Stworzenia jest ciągle żywe, jest w ciągłym ruchu... pozostaje w nieustającej relacji ze swym Stworzycielem.

- « *Gdy skryjesz swe oblicze, wpadają w niepokój; gdy im oddech odbierasz, marnieją i powracają do swojego prochu. Stwarzasz je, gdy ślesz swego Ducha i odnawiasz oblicze ziemi.* » (w. 29-30)

4. Dla narodu wybranego, każda refleksja na temat opisu Stworzenia wpisuje się w perspektywę Przymierza: dopiero po doświadczeniu wyzwolenia z niewoli egipskiej, zaczęli kontemplować stworzenie w świetle tego właśnie wyzwolenia.

- « *niech Pan się raduje z dzieł swoich* »
- « *« O Boże mój, Panie, jesteś bardzo wielki! »*
- Przyimek « *mój* » wskazuje tu na Przymierze.

STRASBOURG

- Polska Misja Katolicka w Strasburgu,
  - ks. Ryszard Górski
- Parafia Notre Dame de Lourdes
- 9, rue du Hohwald 67000 Strasbourg
- tel: 03.88.32.31.60